

Η Ευξείνος Λέσχη Βέροιας συγχαίρει τον Διοικητή Β' Σ.Σ. Ν. Ντούβα

Επιστολή στο Διοικητή του Β' Σ.Σ. (ΣΔΑΕΕ) κ. Νικόλαο Ντούβα στέλνει το Δ.Σ. της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας και τον συγχαίρει για το πολύτιμο έργο του, τόσο στο στρατό, όσο και στον τομέα του πολιτισμού.

Στην επιστολή τους αναφέρουν τα εξής:

"Η Ευξείνος Λέσχη Βέροιας, με την ανατολή του νέου έτους, εύχεται, πριν απ' όλα, χρόνια πολλά σε σας και στους συνεργάτες σας. Ευχόμαστε ακόμα όλοι οι λαοί να ζήσουν ειρηνικά ώστε να μην καταστεί αναγκαία η χρήση των όπλων.

Σήμερα οι ένοπλες δυνάμεις της χώρας καταξιώθηκαν στη συνείδηση της ελληνικής κοινωνίας και το αξίζουν, γιατί προσφέρουν πολύτιμο έργο σε πολλούς τομείς. Αυτό το ζούμε πιο έντονα κοντά σας. Η αναβάθμιση του 13' Σώματος Στρατού στο πρόσωπο σας παίρνει ουσιαστικό περιεχόμενο. Το ζηρώ σας ενδιαφέρον δεν περιορίζεται μονό στον νευραλγικό τομέα ευθύνης ενός Στρατηγού Δ/τη ΣΔΔΕΕ. Εκτείνεται και αγκαλιάζει μείζονος σημασίας πτυχές της ανθρώπινης δραστηριότητας.

Παρακολουθούμε και θαυμάζουμε ειλικρινά την ευαισθησία σας για τον άνθρωπο, αποτέλεσμα της οποίας είναι οι άψογες πολιτιστικές εκδηλώσεις που πραγματοποιείτε.

Εκφράζουμε και δημοσιάζουμε θερμά συγχαρητήρια γι' αυτό που κάνετε. Έχετε η/ν αγάπη και την εκτίμηση της Ευξείνου Λέσχης. Θεωρούμε δε τιμή μας και είμαστε πρόθυμοι να συνεργαστούμε όπου και όταν το ζητήσετε. Η πρωτοβουλία σας αυτή, το γνωρίζετε πολύ καλύτερα από μας, έχει άμεση σχέση με την κύρια αποστολή του στρατεύματος. Στην εποχή που ζούμε η πολιτιστική θωράκιση του έθνους είναι πιο αναγκαία από την ισχύ των οπλικών συστημάτων. Ο Ελληνισμός κάτω από σκληρή σκλαβιά αιώνων δεν λύγισε, δεν έχασε τον προσανατολισμό του. Αντιστάθηκε νικηφόρα και ελεύθερος συνέχισε την ιστορική του πορεία, γιατί κρατούσε μέσα του, σαν κύριο όπλο, μια σπιθαμή από τη λάμψη της προγονικής του κληρονομιάς.

Σήμερα, δυστυχώς, κινδυνεύει από μια άλλου είδους άλωση. Η αχαλίνωτη ξενομανία γοητεύει τη νεολαία μας και την οδηγεί, συνήθως, στα γνωστά μονοπάτια της κάθε υποκουλτούρας. Η χώρα σιγά-σιγά αλλά σταθερά αφελληνίζεται και οι κερκόπορτες ανοίγουν για όσους εποφθαλμιούν τα κάλλη της.

Ο αναίμακτος αυτός πόλεμος, που δεν είναι βίαιος για να προκαλέσει θετικές αντιστάσεις, συνιστά, ίσως, τον μεγαλύτερο κίνδυνο που γνώρισε ποτέ ο τόπος μας.

Δεν φτάνει, να λέμε "η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει". Αν δεν την υπερασπιστούμε και στα χρόνια, της ειρήνης θ' αλλάξει πρόσωπο, θα γίνει βορά των πάσης φύσεως σκοτεινών κυκλωμάτων. Η μάχη κατά της απειλής αυτής πρέπει να δοθεί στο χαράκωμα της εθνικής και πολιτιστικής αυτογνωσίας. Χρειαζόμαστε μια πιο αποτρεπτική των κινδύνων αυτών πορεία.

Ασφαλώς, Στρατηγέ μας, γνωρίζετε την σκληρή αυτή πραγματικότητα και μαζί με τους αρμόδιους φορείς τη πόλης προσφέρετε για ένα καλύτερο αύριο.

Ευχόμαστε και πάλι με υγεία, να συνεχίσετε το πολυδιάστατο έργο σας.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος Γιάννης Μιχαηλίδης
Ο Γ. Γραμματέας Μιχάλης Γερασιμίδης"

Γλέντι και τιμητικές διακρίσεις στο χορό της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας

Τις εντυπώσεις από τον χορό της Ευξείνου Λέσχης εκφράζει το Δ.Σ. με το παρακάτω δημοσίευμα:

"Αλλιώς από τ' άλλα ήταν το γλέντι που διοργάνωσαν τα χορευτικά τμήματα της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας την Παρασκευή 28 Νοεμβρίου 2003 στο οικογενειακό κέντρο "Ακρίτας".

Μια εκδήλωση με εκατό και πλέον μικρούς και μεγάλους χορευτές μαζί με τους γονείς, τους παππούδες, τις γιαγιάδες τους συγγενείς που είχε καθαρά οικογενειακό χαρακτήρα.

Στο πρώτο μέρος παρουσιάστηκαν χοροί γεμάτοι ζωντάνια από το μεγάλο πλήθος των χορευτών. Το ζεστό και παρατεταμένο χειροκρότημα μαζί με φωνές χαράς και ενθουσιασμού ήταν το χαρακτηριστικό της ώρας εκείνης. Κάτι όμως που σημάδεψε την βραδιά και ξεχώρισε ιδιαίτερα, ήταν τα δάκρυα που κυλούσαν στα μάγουλα της γιαγιάς και του παππού που περήφανα καμάρωναν τα εγγόνια βλέποντας τα να συνεχίζουν αυτό που και οι ίδιοι αγάπησαν πολύ.

Η αίθουσα του "Ακρίτα" έλαμψε από τα χαμόγελα και το φως των νεανικών προσώπων των παιδιών, ενώ δεκάδες φωτογραφικές μηχανές και κάμερες αποθανάτιζαν τις ανεπανάληπτες αυτές στιγμές.

Όμως αυτά, όπως αναφέραμε, ήταν το πρώτο μέρος του προγράμματος. Ακολούθησε το δεύτερο μέρος όπου το Διοικητικό Συμβούλιο της Ε.Λ.Β. απένειμει επαίνους σε πολλά μέλη των χορευτικών τμημάτων που πρώτευαν στα μαθήματα του Δημοτικού Γυμνασίου, του Λυκείου των ΤΕΙ- ΑΕΙ και στον Δημήτριο Τσιαβό για την πολυετή συμμετοχή του στα τμήματα χορού με συνέπεια και υπευθυνότητα.

Επίσης απένειμει στους χορευτές με αθλητική δραστηριότητα και συμμετοχή σε εθνικές ομάδες καθώς και σε όλους τους καλλιτέχνες μουσικούς για την αφιλοκερδή προσφορά τους στην Ευξείνο Λέσχη. Όλοι τους καμάρωναν κρατώντας τον έπαινο στα χέρια, ενώ για μια ακόμη φορά το κλίμα της αίθουσας φορτίστηκε με δάκρυα συγκίνησης χαράς και ενθουσιασμού.

Όσα λόγια και αν πει κανείς δεν θα καταφέρει να περιγράψει την πραγματική εικόνα της βραδιάς αυτής.

Συνέχεια στη σελ. 3

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑ ΤΟΥ "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗ"

Του Γιάννη Μελετίδη

"ΤΗΝΔΕ ΟΔΟΝ Β' ΣΩΜΑ ΣΤΡΑΤΟΥ ΠΕΠΟΙΗΚΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1952"

Το Β' Σώμα Στρατού (σήμερα ΣΔΑΕΕ) από το 1951 που άρχισαν τα έργα ανέγερσης της νέας μονής Παναγίας Σουμελά στα υψώματα της Καστανιάς Βερμίου, προσέφερε και συνεχίζει να προσφέρει την πολύτιμη αρωγή του.

Ποικιλότητα και απλόχερα εκδηλωνόταν κάθε φορά το μεγάλο του ενδιαφέρον για τη Μονή. Για να γίνει αντιληπτό πόσο μεγάλη υπήρξε η προσφορά του, αναφέρουμε μια από τις πολλές συμβολές του στο έργο της Μονής. Υπήρχε μεγάλη ανάγκη να κατασκευαστεί ένας δρόμος (οδός) που να συνδέει το χωριό Καστανιά με τα γραφικά υψώματα, όπου ιδρυόταν ο νέος θρόνος της Παναγίας Σουμελά.

Ο προϋπολογισμός του έργου έφτανε περίπου στα διακόσια εκατομμύρια δραχμές! Μια δαπάνη που δεν μπορούσε ν' αντιμετωπιστεί από τις οικονομικές δυνατότητες

που είχε το Σωματείο "Παναγία Σουμελά". Η Διοίκηση του Σωματείου έστρεψε τα βλέμματά της και στο Στρατό. Το Β' Σ.Σ. προθυμοποιήθηκε να κατασκευάσει το νέο αυτό δρόμο. Διέθεσε προσωπικό και μηχανήματα και ο δρόμος κατασκευάστηκε!

Σε ένδειξη της μεγάλης ευγνωμοσύνης του, το Σωματείο "Παναγία Σουμελά" αποφάσισε να ανακήρυξε το Β' Σ.Σ. "εις μέγαν ευεργέτην" και τον Σωματάρχη, στρατηγό Ε. Βασιλά "εις ευεργέτην αυτού". Ακόμα όρισε ως τελική ημερομηνία τέλεσης των εγκαινίων την 8η Ιουνίου 1952.

Την πανηγυρική εκείνη ημέρα των εγκαινίων παρουσίαρχών και πλήθους προσκυνητών, αφού "κόπηκε" η ταινία του δρόμου, έγινε η αποκάλυψη της αναμνηστικής

μαρμάρινης πλάκας που ενσφηνώθηκε σε βράχο στην αρχή του δρόμου. Στη μαρμάρινη πλάκα αναγράφεται: "ΤΗΝΔΕ ΟΔΟΝ Β' ΣΩΜΑ ΣΤΡΑΤΟΥ ΠΕΠΟΙΗΚΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1952".

Ακόμα, το Β' Σ.Σ. έχει ανάλογη προσφορά και στο έργο της δημιουργίας του Πνευματικού - Εκθεσιακού Κέντρου της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας, στο Πανόραμα (συνοικία) Βέροιας. Συγκεκριμένα έχει διαθέσει προσωπικό και μηχανήματα για διάφορες χωματουργικές εργασίες στο χώρο της ανέγερσης του κτιριακού συγκροτήματος. "Μνήμης χάριν" μνημονεύουμε τον αείμνηστο συμπατριώτη μας Στρατηγό Διοικητή Β' Σ.Σ., Κωνσταντίνο Κωτσίδη, ο οποίος απ' την πρώτη στιγμή αγκάλιασε το έργο της ανέγερσης του Πνευματικού - Εκθεσιακού Κέντρου, διαθέτοντας προσωπικό και μηχανήματα για το σκοπό αυτό (ισοπέδωση χώρου, διαβάσεις κλπ). Και η προσφορά του Β' Σ.Σ. προς το έργο της Ε.Λ.Β. συνεχίστηκε και με τους άλλους διοικητές του, που επακολούθησαν.

Μια παράδοση προσφοράς του Β' Σ.Σ. (ΣΔΑΕΕ) και προς το μεγάλο και ποικιλόμορφο έργο της Ε.Λ.Β. που σήμερα συνεχίζεται με το διοικητή του, Αντιστράτηγο κ. Νικόλαο Ντούβα. Θερμές οι ευχαριστίες μας στο ένδοξο Β' Σ.Σ. (ΣΔΑΕΕ).

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

1.Ο τρανόν Αλέξανδρον

Σο σχολείομου δυ' δεσκάλτς είχαμε. Ο ένας έτον γέρος και ελέγαμ ατόν "ο τρανόν ο δέσκαλον" και τον άλλο ποι έτον νέος ελέγαμε ατόν "ο μικρόν ο δέσκαλον".

Έναν ημέραν ο γέρον ο δέσκαλον εξέγκεν σο μάθεμαν τον Σαπαλάχ τον Γερίκαν. Ερχίνεσεν ο Γερίκας και αντί να λέει "ο Μέγας Αλέξανδρον" είπε "ο τρανόν ο Αλέξανδρον".

-Τρανόν τον γάιδαρν λέγνε, χτήνον! Εκούξε ο δέσκαλον.

-Κια εσέν πα τρανόν λέγνεσε, κύριε, είπεν ο Σαπαλάχς και έφαγεν τη χρονιάς ατ' τα ξυλέας.

2.Να κόφκουν τα χρόνια

Ο σχωρεμένον ο Λαυρέντιον ο Δεσπότης κάποτε ούνταν έτον Συνολικός, έναν Κερεκλήν ημέραν ελει-

τούργησεν 'ς Πατριαρχεία. Κάποιος πατριώτης, π' ευρέθεν σην λειτουργίαν, επήγεν ύστερα είδαν άτον.

"Σεβασμιώτατε, είπεν, έμορφον έτον η λειτουργία, άμα τον Σουλτάν Χαμίτ ντ' επολυχρόντσετεν καλά κι εποίκετεν".

"Εγώ, είπεν ο Δεσπότης, απές μερέαν είπα: Να κόφκουν τα χρόνια τ".

ΛΞΙΛΟΓΙΟ

- 1.αβούτος = αυτός
- 2.αγγείο = ασκός
- 3.αγούρ = αγόρι
- 4.αέτς = έτσι
- 5.αλείφτω = αλείφω
- 6.αλιζω = αλατίζω
- 7.αλυκό = αλυμρό
- 8.άντζα = μόλις
- 9.αραεύω = ψάχνω
- 10.αροθυμία = επιθυμία
- 11.αργούμαι = φοβάμαι
- 12.άρκος = αρκούδα
- 13.αρύς = αραιός
- 14.άσκεμος = άσχημος
- 15.αφτίων = ανάβω
- 16.αχούλ = μυαλό
- 17.άψιμο = φωτιά

ΤΟΠΩΝΥΜΙΑ ΑΝΩ ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

Από το "Αρχείον Πόντου"

Αβρωτα = αρχαίο άβρωτον, τοποθεσία με χορτάρι αβόσκητο, ακατάλληλο για φάγωμα.

Αγαθά = αρχαίο αγαθόν, πλούσια, ήμερα, ευχάριστα (βοσκοτόπια).

Αγε - Βλάης = ο Άγιος Βλάσιος (ξωκλήσι και τοποθεσία).

Αγε - Γάβρας = ο Αρχάγγελος Γαβριήλ (εκκλησία και τοποθεσία).

Αγε - Θεόδωρον = ο Άγιος Θεόδωρος (εκκλησία και τοποθεσία).

Αγε - Κωνσταντίνια = τα γύρω από το ξωκλήσι του Αγίου Κωνσταντίνου.

Αγε - Λογγίνος = ο Άγιος Λογγίνος (ξωκλήσι και τοποθεσία).

Αγε - Σερ'ς = ο Άγιος Σέργιος ή ο Άγιος Σωρός (το ξωκλήσι και το όρος Θήλης).

ΠΑΛΙΑ ΔΙΣΤΙΧΑ

Τερώ τον ουρανό γελώ, την μαύρην γην και κλαίω.
Τερώ τα δενδροκέφαλα και παργορίαν παίρω.

Ο Ουρανόν ελειβωσεων κι η γη ετσαμουρώθεν

Κι ας σην σεβτάν π' αρρώστεσεν καμμίαν κ' ελαρώθεν.

Εκείνα τα' άστρα τα' ουρανού, ν' ερούζναν έναν - έναν
Θ' ερούζνα κι ετοπλάεσα κι εφέρν' ατά εσέναν.

Τον ουρανόν τη ψη μ' χρωστώ, τον Αδην το καρδόπο μ'
εσέν την κόρ' παν ντο χρωστώ και τυραννίεις το ψόπο μ'

Στη Παναγίας το ποτάμ' εσκώθεν χαλαρδία, εποταμιά-
γαν τα ραχά κι εχάθαν τα χωρία.

Τη Σουμελάς το Μοναστήρ' εβζήεν κι εχαλάεν.. η Πανα-
γία πέταξεν, σα λείβα εταράεν.

"ΛΥΡΑ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ"

Εκδήλωση στην Εύξεινο Λέσχη Ποντίων Νάουσας

Την Κυριακή 30 Νοεμβρίου 2003 και ώρα 12.00 μ. στο Εντευκτήριο της Ευξείνου Λέσχης Ποντίων Νάουσας έγινε η παρουσίαση της ποιητικής ανθολογίας, ποιητών ποντιακής καταγωγής, με τίτλο "ΛΥΡΑ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ". Τα ποιήματα ανθολόγησαν οι κ.κ. Νίκος Γρηγοριάδης και Χρήστος Τουμανίδης.

Την παρουσία έκαναν οι κ.κ. Λευκή Σαμαρά και Χρήστος Τουμανίδης.

Απάγγειλαν ποιήματα οι κ.κ. Σόνια Σμέρνου και Ηλίας Τσέχος των Χρήστου Αλεξίδη, Θανάση Γεωργιάδη, Νίκου Γρηγοριάδη, Γιώργου Καλιεντζίδη, Αρη Κανδηλάπτη, Θεόκλητου Καριπίδη, Γιάννη Κορίδη, Φρίντας Μιραμπίτα, Δέσποινας Πολυχρονίδου, Χρήστου Σαμουηλίδη, Χρήστου Τουμανίδη και Ηλία Τσέχου. Τα θερμά μας συγχαρητήρια.

Η Εύξεινος Λέσχη Βέροιας εύχεται

Εγάπ' και Ειρήνη ας έρτανε
σ' οσπίτια μου να εμπαίνε
με τη Χριστού τη γεννητήν
χίλια καλά να φέρνε

Το νέον έτος ντου σουμάν'
ας φέρ' χαράν και ύαν
και το ποτάμ' ας κατενίζ'
ντο φέρ' την αδικίαν.

Η νέα διεύθυνση της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας

Το Δ.Σ. της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας ανακοινώνει ότι τα γραφεία της Λέσχης μεταφέρθηκαν στο ιδιόκτητο Πνευματικό - Εκθεσιακό τους Κέντρο.

Η νέα διεύθυνση είναι: Λάμπρου Πορφύρα 1 Πανόραμα 59 100 Βέροια. Τηλ. 23310 72060 - τηλ. και φαξ 23310 28356.

ΕΥΧΕΣ ΣΤΗ Ε.Λ.Β.

Αγαπητοί μου συμπατριώτες!

"Χριστός γεννέθεν, χαράν σον κόσμον"

Χαρούμενα Χριστούγεννα και ευτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος 2004 καθώς και κάθε καλό για την Εύξεινο Λέσχη Βέροιας, σας εσωκλείω και την συνδρομή για το έτος 2004.

Με εκτίμηση
Κ. Γιαλαμά
Βιέννη

Σημ. "Αργοναύτη": Θερμά ευχαριστούμε, αγαπητέ μας συμπατριώτη για τις ευχές σας, όπως και για την αποστολή της συνδρομής σας.

Υγεία και καλή χρονιά σε εσάς και σ' όλους τους συμπατριώτες μας της Βιέννης.

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Γωνία 16ης Οκτωβρίου - Διός

Τηλ. (23310) 28.356 - Βέροια - ΤΚ 59100

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΕΛΕΤΙΔΗΣ

Οικονομολόγος - Συγγραφέας

Θουκυδίδη 2 - Τηλ. (23310) 25.282

Βέροια (ΤΚ 59100)

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Γωνία 16ης Οκτωβρίου - Διός

Τηλ. (23310) 28.356 - Βέροια - ΤΚ 59100

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

6 ευρώ

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΑΦΟΙ ΠΑΤΣΙΚΑ Ε.Ε.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 10 -

ΤΗΛ. (23310) 66.913 - 61.160

FAX (23310) 66.979

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

"ΜΗΝΥΜΑ
ΖΩΗΣ"

Πολλοί τα ονομάζουν άτομα με ειδικές ανάγκες! Εγώ θα έλεγα ότι είναι απλά άνθρωποι! Αισθάνονται, βλέπουν, ακούν!

Με τις ειδικές δεξιότητες τους δείχνουν σε όλους μας την αξία που έχει η δύναμη της ψυχής. Ενώ παλιά ήταν αποκλεισμένα στα σπίτια τους και αποτελούσαν την ντροπή της οικογένειας, σήμερα, ευτυχώς για εμάς και για τα ίδια, κατάφεραν να ανοίξουν τα φτερά τους και να ενταχθούν ανάμεσα μας, για να μας κάνουν καλύτερους.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν πρέπει να μένουν στο περιθώριο, αλλά με τη δική μας συμπαράσταση και αγάπη να γίνονται ενεργά μέλη σε κάθε τομέα ανθρώπινης δραστηριότητας στον οποίο θέλουν να συμμετέχουν.

Εύχομαι οι κοινωνίες όλου του κόσμου να ανοίξουν μια ζεστή αγκαλιά για τα άτομα με ειδικές δεξιότητες, γιατί όλοι μας είμαστε παιδιά ενός θεού όχι κατώτερου ή ανώτερου, αλλά του ΙΔΙΟΥ!

Γλέντι και τιμητικές
διακρίσεις στο χορό
της Ευξεινού
Λέσχης Βέροιας

Συνέχεια
από

την 1η σελ.

Ο Πρόεδρος της Ε.Λ.Β. κ. Γιάννης Μιχαηλίδης ξεκίνησε τον χαιρετισμό του με το "ύαν και ευλοϊαν". Καλωσόρισε τους εκπροσώπους των πολιτιστικών συλλόγων Προμηθέα, Καλλιθέας, ΜΕΑΣ Δημόκριτου, Κιβωπιανών, τους Δημοτικούς Συμβού-

λους του Δήμου Βέροιας και όλους όσους τίμησαν την εκδήλωση με την παρουσία τους. Ευχήθηκε στους διακριθέντες και σε όλα τα μέλη των χορευτικών καλή πρόοδο στα μαθήματα και στην ζωή με πίστη στον Θεό και αγάπη στην παράδοση. Συνεχίζοντας τόνισε ότι τα παιδιά αυτά δεν είναι μόνο καλοί χορευτές αλλά και άξιοι σπουδαστές. Δεν χορεύουν μόνο Δημοτικούς χορούς του Πόντου αλλά και τους δημοτικούς χορούς απ' όλη την Ελλάδα. Μαθαίνουν την ποντιακή διάλεκτο μέσα από τα τραγούδια και τις θεατρικές παραστάσεις που με μεγάλη επιτυχία παρουσιάζουν.

Διδάσκονται την λύρα και άλλα μουσικά όργανα. Εκπροσωπούν επάξια την πατρίδα μας προβάλλοντας τα Ελληνικά χρώματα με τη συμμετοχή τους σε μεγάλα διεθνή φεστιβάλ καθώς και σε φεστιβάλ ή πολιτιστικές εκδηλώσεις που διοργανώνονται στην χώρα μας. Είναι έντονη η παρουσία τους στην κοινωνική ζωή του τόπου. Η συνέχιση της παράδοσης δεν είναι μόνο ο χορός αλλά και η ανάλογη παιδεία σε άλλους τομείς της. Είναι ώρα να πούμε "Η Ρωμανία κι αν επέρασεν ανθεί και φέρει κι άλλο".

Το δεύτερο μέρος έκλεισε με την απαγγελία ενός σπουδαίου ποιήματος για την Μάνα, στην ποντιακή διάλεκτο, από την ποιήτρια κ. Μαρία Κωνσταντινίδου κάτοικο Αγραπιδιάς Αμυνταίου.

Το πρόγραμμα συνεχίστηκε με την αξιόλογη ορχήστρα του κέντρου "Ακρίτας".

Αξίζουν πολλά εύγε στον χοροδιδάσκαλο Βασίλη Ασβεστά και στους συνεργάτες του για την πολύ καλή διοργάνωση καθώς επίσης και στους χορευτές που με την άψογη εμφάνιση τους μας χάρισαν μια ιδιαίτερα ευχάριστη αλλά και αξέχαστη βραδιά.

Καλή συνέχεια"

Το ξυλάγγ
και το κουνίν

Σο μουσεϊόν ευρίουτον
το ξυλάγγ κρεμαμένον,
το κουνίν πα εκείτονε
κι άλλο αφκά γουρεμένον.

Ολόερά τουν έτανε
σκεύια και εργαλεία,
με τ' ατά ντο εζήνανε
τ' εμετέρ' σα χωρία.

Ας σα σκoinία ανάμεσα
το ξυλάγγ εζουλίεν
και σο κουνίν απάν κεκά
ολίον εκουπίεν.

Κάτ' εθέλ' νεν να έλεεν
να μη έχ μαναχίαν
και εσκάλωσεν να καλατσεύ
με ανθρωπί λαλίαν:

"Ε...σύ κουνίν, για πέει με ναν
τ' εσόν την ιστορίαν,
πως έγκανέ σε αδα πέσ
σ' αού' την ερημίαν,"

"Σον Πόντον εζήνα εγώ
πολλά οσπίτια ελάστα,
πολλά μωρά ελάιξα
καμίαν κ' ενεγκάστα.

Εθαρρώ πως ακού' ατα
τη μωρί τα λαλίας,
τη μάνας ατουν τ' έμορφα
γλυκέα τραγωδίας.

Απάν ημ' πα εκρεμάουταν
μικρίκα κωδωνόπα,
να λαϊσκουν και χαίρουνταν
τα μικρά τα μωρόπα.

Εκείν' τ' αγούρια έντανε
άξια παληκάρια,
τα κορίτσια κοδέσπενες
σ' οσπίτ' και σα παρχάρια.

Κ' επεκεί έρθαμε αδα
ση Ελλάδας τα χωρία
ξαν έκ' σα μωρί κλάψιμον
και μάνας τραγωδίαν.

Τ' ευλοϊμένα τα καιρούς
πολλά παιδιά εποίναν,
ξερόν ψωμίν πα αν έτρων
αγαπεμέν' εζήναν.

Σα χρόνια τα ατωριζ' νά
το κουνίν κι λαϊζνε
κι γουνταχιάζ' νε το μωρόν
άλλο κι βυζαλίζ' νε.

Αέτσ πα έγκανε με αδά
και εγράψαν σα βιβλία,
πως κάποτε απές σο κουνίν
εβάλ' ναν τα παιδιά...

Ατώρα εσύ πα πέει με ναν
τ' εσόν την ιστορίαν
και πως ευρέθες αδα κέσ
με τ' εμάς συντροφίαν,"

"Σον Πόντον εζήνα εγώ πά
τα έμορφα τα χρόνια,
σ' α παρχάρια καλοκαιρί
σ' οσπίτια με τα χιόνια.

Την εβδομάδαν δεύτερον
δρουβάνιμαν εποίναν,
με τη χτηνί το βούτορον
μικροί τρανοί εζήναν.

Και όντας έφυγαμε απ' εκεί
και έρθαμε στην Ελλάδαν,
το ξυλάγγ ξαν εντούνανε
μίαν την εβδομάδαν.

Βούτορον απάν σο ψωμίν
και σα φαϊτα εβάλ' ναν
και από ντο επερίσευεν
σα παζάρια εβγάλ' ναν.

Κ' επεκεί κάπως έντονε
εφκαιρώθαν τα χωρία,
πολλοί σα ξένα έφυαν
και αλλ' στην πολιτείαν.

Το βίον πα επούλτσανε
και σον κασάπ' εδέκαν,
νιά χτήνια και νιά πρόατα
τιδέν οπίσ' κ' εφέκαν.

Καλαπαλούκ εποίνα εγώ
αβαράν ασσου επέμ' να
και αφού κι εποίναν βούτορον
άλλο εμέν κ' εθέλναν.

Εσέγκανέ με αδα πέσ'
με τ' εσάς συντροφίαν,
να έρ' ταν οι ξέν' ελέπ' νε μας
και γράφ' νε ιστορίαν".

Χριστιανάρτς 2003
Ιωάννης Μιχαηλίδης
Βέροια

Σημ. "Αργοναύτης": Σωστό καλλιτεχνικό κομψοτέχνημα το ποίημα αυτό του αγαπητού φίλου κ. Γιάννη Μιχαηλίδη. Είναι τεχνουργημένο με χάρη, με λυρικήτητα και με ευαισθησία στην παραδοσιακή καθημερινότητα, όπως αυτή κυλούσε τότε... Δυνατό και συγκινησιακό το περιεχόμενό του. Γοητεύει την ψυχή και κινεί ζωηρά τη θύμηση και τη νοσταλγία. Είναι ένα σεμνό αφιέρωμα θα λέγαμε, για ό,τι χάθηκε από τον υπέροχο λαϊκό βίο του ποντιακού λαού. Θερμά συγχαίρουμε το δημιουργό του κ. Γιάννη Μιχαηλίδη, που με τους στίχους του καταγράφει ήθη και έθιμα.

Ποντιακοί χοροί διδάσκονται στην Εύξεινο Λέσχη Βέροιας

Από το Δ.Σ. της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας γνωστοποιούνται τα εξής:

"Κάνουμε γνωστό ότι, για γυναίκες ή άνδρες που θέλουν να μάθουν ποντιακούς χορούς, λειτουργεί από το 2003 χωριστό τμήμα ενηλίκων.

Τα μαθήματα εκμάθησης γίνονται δωρεάν κάθε Πέμπτη, ώρα 8.30 το βράδυ στο εντευκτήριο της Λέσχης (Βάρναλη 1) δίπλα στο Φιλιππειο Γυμναστήριο.

Δικαίωμα συμμετοχής έχουν, ανεξαρτήτως καταγωγής, όλοι όσοι σέβονται τις διαχρονικές αξίες της Ελληνικής παράδοσης και θεωρούν χρέος να συμβάλλουν στην αξιοποίηση τους, έστω με μια παρουσία που υποδηλώνει την επιθυμία αυτή.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ευξείνου Λέσχης παρακολουθεί με ζωηρό ενδιαφέρον και αισθάνεται μεγάλη ικανοποίηση όχι τόσο για την καλή επίδοση των μελών του τμήματος στο χορό, αλλά για το όντως μεγαλειώδες παραδοσιακό πνεύμα που βιώνει κανείς μέσα στην αίθουσα.

Ήταν Πέμπτη βράδυ όταν επισκεφθήκαμε το τμήμα να δώσουμε ευχές για τις άγιες μέρες. Στρωμένο το Χριστουγεννιάτικο τραπέζι αγάπης με λογής-λογής παραδοσιακά εδέσματα, προσφορά των γυναικών του τμήματος. Τραπέζι γεμάτο οράματα που θύμιζε έναν όμορφο κόσμο που φεύγει.

Να λοιπόν η απλή, έστω, παρουσία μιας ομάδας ανθρώπων στο χώρο της παράδοσης τι σημαίνει, όταν το γεγονός αυτό προβάλλεται δεόντως. Και δεν είναι μόνο αυτό. Πρόσφατα εξεδήλωσαν την επιθυμία να συνεργαστούν με το Διοικητικό Συμβούλιο της Λέσχης όταν η ανάγκη το καλεί. Δυστυχώς ή ευτυχώς η ανάγκη αυτή είναι καθημερινή, είναι διαρκής. Η Εύξεινος Λέσχη απλώνει τα φτερά της σε νέους ορίζοντες πολιτιστικής προσφοράς και χρειάζεται πολλούς συνεργάτες.

Ευχαριστούμε από καρδιάς τα μέλη του τμήματος χορού ενηλίκων και ευχόμαστε η στάση τους αυτή να γίνει παράδειγμα προς μίμηση για μια καλύτερη κοινωνία.

Οφείλουμε όμως να υπογραμμίσουμε ότι κάθε επιτυχία που έχει σχέση με τον χορό οφείλεται, πρωτίστως, σ' έναν αφανή εργάτη που θυσιάζει αφιλοκερδώς πολύτιμο χρόνο προς την κατεύθυνση αυτή. Οφείλεται στον αεικίνητο και ακούραστο χοροδιδάσκαλο Βασίλη Ασβεστά και στους συνεργάτες του των οποίων η ακτινοβολία υπόσχεται πολλά"

ΤΟ ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΩΝ ΚΤΗΤΩΡΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΟΥΜΕΛΑ

"Πατέρας τους θεόφρονας, εν ύμνοις ευφημήσωμεν, τον Βαρνάβαν και Σωφρόνιον, ομού, μεθ' ων και Χριστοφόρον, τους εν υψίστοις άμα, υπέρ ημών Χριστώ πρεσβεύοντας".

(Τροπάριο από την ακολουθία των Οσίων)

Γράφει ο Παπαδόπουλος Ι. Παναγιώτης, φιλόλογος - καθηγητής

Με προσευχές και ύμνους μας καλεί ο ιερός υμνογράφος να εγκωμιάσουμε τους πατέρες της Εκκλησίας, τον Βαρνάβα, τον Σωφρόνιο και τον Χριστόφορο, που διαθέτουν την ιδιαίτερη αγάπη και την προς τον Θεό συναισθηματική κλίση. Αξιώθηκαν να γίνουν οι κτήτορες της Ιεράς Μονής της Παναγίας Σουμελά στο όρος Μελά του Πόντου.

Είναι χρέος ιερό και έκφραση ευγνωμοσύνης όλων ημών των επιγόνων προς τους οσίους πατέρες για τη μεγάλη τους πίστη και αφοσίωση στο πρόσωπο της Παναγίας, της μητέρας του Χριστού και των ανθρώπων.

Αυτή την έκφραση ευγνωμοσύνης αισθάνονται βαθιά ο πρόεδρος και τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της "Παναγίας Σουμελά", αλλά και όλοι-οι Πόντιοι και φιλοπόντιοι, ώστε να προσέρχονται στην ιερά μονή για να τιμήσουν τη μνήμη τους.

Την ημέρα εκείνη καθιερώθηκε να συμπεριλαμβάνεται η έκφραση σεβασμού και μνήμης προς όλους τους αείμνηστους πατριάρχες, αυτοκράτορες του Βυζαντίου, τους κήτορες και τους ιερείς της μονής του Πόντου,

τους προέδρους και τους διατελέσαντες συμβούλους της Παναγίας του Βερμίου.

Την πρωτοβουλία όλων αυτών των εκδηλώσεων έχει πάντα ο ακούρατος λειτουργός του Υψίστου και υπηρέτης της Παναγίας ηγούμενος της ιεράς μονής αρχιμανδρίτης π. Παύλος Αποστολίδης, διδάκτωρ της θεολογικής σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ο ίδιος προσωπικά φροντίζει για την προετοιμασία του δίσκου και για όλα όσα χρειάζονται για τα θρησκευτικά καθήκοντα στους νεκρούς.

Τη φετινή χρονιά, είχαμε την τιμή να βρίσκεται μαζί μας στις γιορτές του Δεκαπενταύγουστου ο μητροπολίτης Φιλαδέλφειας (Ιεροσολύ-

μων) κ. Βενέδικτος, ο οποίος και χοροστάτησε στον αρχιερατικό εσπερινό και κήρυξε τον λόγο του Θεού.

Μετά τον εσπερινό, η χορωδία έψαλλε τον επιτάφιο θρήνο (εγκώμια) της Θεοτόκου μπροστά στο ανθοστόλιστο κουβούκλιο. Είναι μια ακολουθία πολύ συγκινητική και κατανυκτική, που θυμίζει στιγμές της Μεγάλης Παρασκευής. Ακολουθεί περιφορά του επιταφίου γύρω από τον ναό, με ύμνους και ψαλμωδίες από τη χορωδία, τον κλήρο και το λαό.

Την επομένη (πρωί της Κυριακής), τελέστηκε πανηγυρική θεία λειτουργία, χοροστατούντος του μητροπολίτη Φιλαδέλφειας κ. Βενέδικτου, με τη συγχοροστασία του μητροπολίτη Ιόππης κ. Δαμασκηνού, ο οποίος κήρυξε τον λόγο του Θεού. Αναφερόμενος στην ευαγγελική περικοπή, μίλησε για την προσευχή του Χριστού στο "κατ' ιδίαν όρος". Πρόκειται για μια τοποθεσία, να την οποία ακόμη και σήμερα γίνεται λόγος στους επισκέπτες των ιερών τόπων της Ιερουσαλήμ. Έκανε λόγο για τη θαυμαστή σωτηρία του Αποστόλου Πέτρου στα νερά της λίμνης Τιβεριάδος. Γνώστης ο ίδιος της περιοχής εκείνης, αισθάνεται ζωντανή την παρουσία του πλήθους των πιστών, που τρέχουν να ζητήσουν τη βοήθεια και την ελπίδα, για να συνεχίσουν τον δύσκολο αγώνα της ζωής.

Προς το τέλος της ομιλίας του είπε ότι η μικρασιατική καταστροφή είχε και τη θετική της πλευρά, αφού η προσέλευση ενός εκατομμυρίου και πλέον προσφύγων και η εγκατάσταση των περισσότερων στη Μακεδονία θεμελίωσε και ισχυροποίησε τη θέση της Μακεδονίας και της Θράκης, ώστε να μην υπάρχουν περιθώρια δημογραφικά για εδαφικές αμφισβητήσεις.

Δεν παρέλειψε να αναφερθεί ο μητροπολίτης Ιόππης και στο σπουδαίο έργο που προσφέρουν οι αγιοταφίτες μοναχοί, που ζουν στα Ιεροσόλυμα. Με την παρουσία τους εκεί, προσπατούν τα ιερά κειμήλια και τους ιερούς χώρους.

Διατηρούν το ίδιο κλησιακό καθεστώς που κληρονόμησαν οι Έλληνες κληρικοί από αρχαιοτάτων χρόνων.

Ο κ. Δαμασκηνός απηύθυνε θερμή παράκληση προς το εκκλησίασμα να σκεφτούν τρόπους για την αποστολή νέων ανθρώπων στην Ιερουσαλήμ, για να υπάρχει συνέχεια στην πολύτιμη κληρονομιά.

Στο τέλος της θείας λειτουργίας τελέστηκε το μνημόσυνο των κτητόρων. Διαβάστηκαν τα ονόματα των πατριαρχών, αρχιερέων, αυτοκρατόρων της Τραπεζούντας, των προέδρων και των συμβούλων, των ευεργετών της ιεράς μονής, των δωρητών και των συνεργατών, που κατά καιρούς υπηρέτησαν και καθ' οιονδήποτε τρόπο συνέβαλαν στο έργο της Παναγίας Σουμελά.

Είναι ένα έθιμο που τηρείται με ιδιαίτερο σεβασμό και ευλάβεια προς τους προσφιλείς μας νεκρούς.

Ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφανιών στους τάφους των αειμνήστων κτητόρων της ιεράς μονής αρχιμανδρίτη Αμβροσίου Σουμελιώτη και των προέδρων Φίλωνος Κτενίδη και Παναγιώτη Τανιμανίδη.

Με το γεύμα που παρετέθη προς τιμήν των μητροπολιτών και των προσκεκλημένων έκλεισαν οι γιορτές του Αυγούστου 2003.

Η Ρωμανία
κί' αν επέρασε
ανθεί και
φέρει κί' άλλο

Συγχαρητήριες ευχές για τις νέες εκδόσεις

1. "Καλλιθέα" -

Η Συνοικία της Βέροιας"

Ενδιαφέρον, πολύ όμορφο και ξεκούραστο, με σπάνιο φωτογραφικό υλικό είναι το νέο βιβλίο του κ. Γιάννη Μελετιδίου "Η Καλλιθέα. Η συνοικία της Βέροιας".

Συγχαίρω τον ακούραστο οικονομολόγο και συγγραφέα μας κ. Γιάννη Μελετιδίδη και του εύχομαι κι άλλες επιτυχίες. Επίσης συγχαίρω τον Μορφωτικό Σύλλογο "Η Καλλιθέα" για την έκδοση του βιβλίου.

Ελένη Πιπερίδου - Λαφαζάνη
Εκπαιδευτικός

2. "Η Ζαβέρα της Ματσουκας του Πόντου"

Χρήσιμο, κατανοητό, ευχάριστο και πλούσιο σε πληροφορίες, με στρωτή γλώσσα και πολύ ωραία εικονογράφηση το καινούριο βιβλίο του συγγραφέα κ. Νίκου Λαπαρίδη "Η ΖΑΒΕΡΑ της Ματσούκας του Πόντου" εκδόσεις Αδελφών Κυριακίδη α.ε.

Του αξίζουν θερμά συγχαρητήρια για το κουράγιο και την εργατικότητα του.

Ελένη Πιπερίδου - Λαφαζάνη
Εκπαιδευτικός

ΣΕΒΑΣΤΕΙΑ

Γράφει ο Γιάννης Μελετιδής

Η Σεβάστεια υπήρξε από ανέκαθεν μια πολυάνθρωπη πόλη. Το παλιό της όνομα ήταν "Διόσπολις" και αργότερα ονομάστηκε Σεβαστή και Σεβάστεια. Απέχει αρκετά χιλιόμετρα από τον Εύξεινο Πόντο και είναι κτισμένη σε υψόμετρο 1.300 μ. Την πόλη τη διασχίζει ο μεγαλύτερος ποταμός της Μ. Ασίας Αλυς.

Οι χριστιανοί κάτοικοι της Σεβάστειας δέχτηκαν πολλές διώξεις κυρίως την εποχή του Διοκλητιανού (298 μ.Χ.). Η πόλη ονομάστηκε Αγιομάνη από τους πολλούς μάρτυρες και αγίους της. Στην εποχή του Ιουστιανού η πόλη οχυρώθηκε και έγινε πρωτεύουσα επαρχίας. Αργότερα στην εποχή των Ισαύρων έγινε πρωτεύουσα του θέματος (περιφέρειας).

Το ΙΑ' αιώνα η πόλη καταλήφθηκε από τους Αρμενίους και έγινε πρωτεύουσα της Μικρής Αρμενίας. Στη συνέχεια η πόλη κυριεύθηκε από τους Σελτζούκους. Το 1397 κατέλαβε τη Σεβάστεια ο Τούρκος Σουλτάνος Βαγιαζίτ και από τότε άρχισε η πόλη να αποκτά και την τουρκική ονομασία Σιβάς.

Μετά από 3 χρόνια την κυριεύσε ο Ταμερλάνος, ο οποίος τους 4000 άνδρες της φρουράς τους έθαψε ζωντανούς. Οι πρόκριτοι τότε, έστειλαν 1000 παιδιά για να τον παρακαλέσουν να λυπηθεί την πόλη.

Όλα αυτά τα παιδιά με διαταγή του ποδοπατήθηκαν από το ιππικό του. Μέχρι σήμερα το μέρος που έθαψαν όλα εκείνα τα παιδιά λέγεται η "μαύρη πλατεία".

Στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο η πόλη είχε 43.000 κατοίκους από τους οποίους οι 8000 ήσαν Έλληνες.

Ακόμα ο Νομός της Σεβάστειας είχε πάνω από 20 χωριά με αμιγή ελληνικό πληθυσμό. Η πόλη είχε περίφημα σχολεία και ωραίες εκκλησίες, που τα συντηρούσε η ελληνική κοινότητα. Ιδιαίτερη ομορφιά είχε η εκκλησία του Αγ. Γεωργίου.

Στη διάρκεια του πολέμου οι Τούρκοι έθεσαν σε εφαρμογή το σχέδιο της εξόντωσης και του αφανισμού του ελληνικού πληθυσμού της Σεβάστειας. Όσοι κάτοικοι επέζησαν από τα φρικαλέα μαρτύρια ήλθαν με την ανταλλαγή στην Ελλάδα.

"ΠΟΝΤΙΑΚΟ ΟΝΕΙΡΟ", ΕΝΑ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟΝ ΠΟΝΤΟ ΜΑΣ!

Του κ. Ανδρέα Ελ. Ταταρίδη

Εχουν περάσει τόσες δεκαετίες από τον Ξεριζισμό των Ελλήνων από τις Αλησμόνητες πατρίδες της Ανατολής και οι ξεριζωμένοι δεν λένε να ξεχάσουν αυτές τις Πατρίδες! Κάθε τόσο διάφορα ταξιδιωτικά γραφεία διοργανώνουν πολυήμερες εκδρομές προς Πόντο, Μ. Ασία, Κων/πολη κλπ και κάθε τόσο κάποιος απ' αυτούς τους εκδρομείς, με την φωτογραφική του μηχανή και την Γραφίδα του, αποτυπώνει στο χαρτί τις εντυπώσεις του απ' αυτές τις εκδρομές που παίρνουν την μορφή προσκυνήματος! Μερικοί απ' αυτούς, τις εν λόγω εντυπώσεις, τις μορφοποιούν σε βιβλίο.

Βέβαια τα τέτοια οδοιπορικά, εφ' όσον αναφέρονται στις χαμένες πατρίδες, έχουν και ανάλογο ενδιαφέρον στο αναγνωστικό κοινό.

Εγώ (επειδή έλκω Ποντιακή την καταγωγή) ενδιαφέρομαι περισσότερο (και είναι απόλυτα φυσικό κάτι τέτοιο), για βιβλία που το περιεχόμενό τους αφορά τον Πόντο!

Και τέτοια βιβλία ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΑ προς τον Πόντο έχω αρκετά. Αξίζει να τα αναφέρω.

Είναι τα εξής:

Α) "Οδοιπορικό στον Πόντο" του φιλόλογου κ. Χρήστου Σαμουηλίδη, Αθήνα 1979*, βραβείο Ιπέκτσι.

Β) "Οδοιπορικό του Πόντου" της φιλόλογου κ. Τασούλας Καμπουρίδου, Καβάλα 1980, εκδ. Λέσχης Ποντίων Καβάλας (σημ. η ίδια συγγραφέας έγραψε και κυκλοφόρησε και το "Οδοιπορικό στον Καύκασο" Θεσσαλονίκη 2000).

Γ) "Οδοιπορικό - Αποστολή στον Ποσειδο "Πέραν Πόντο" στη Γη της οδύνης, της χαράς, της ελπίδας" του κ. Ιωάννη Νικηφορίδη, επιτ. Επιθ. Δημ. εκπ/σης, Αθήνα 1992, έκδοση Π.Ε.Π.Α. (= Πανελλήνια Ένωση Ποντίων Αξιωματικών).

Δ) "Οδοιπορικό - Μνήμες, Κωνσταντινούπολη - Πόντος - Καππαδοκία, του κ. Νίκου Φωτιάδη, Δημοσίου Υπαλλήλου, προέδρου του Συλλόγου Ποντίων Θεσσαλονίκης "Αγ. Θεόδωρος ο Γαβράς" Θεσσαλονίκη 1996.

Ε)... και Β' "Προσκύνημα στον Πόντο" του κ. Γεωργίου Παπαδόπουλου, φιλόλογου, Θεσσαλονίκη 1997.

Στ) "Ταξίδι στις αλησμόνητες πατρίδες" του κ. Γιάννη Κασκαμανίδη, δασκάλου, Φλώρινα 1997.

Ζ) "Ελάτε μαζί μου στον Πόντο" του κ. Γεωργίου Ανδρεάδη, οικονομολόγου, Θεσσαλονίκη 2002.

Ν' ανοίξω μια παρένθεση και να πω ότι εκτός των ανωτέρω που είναι Πόντιοι, άλλοι δύο ΜΗ Πόντιοι οι: Κων/νος Παπαμιχαλόπουλος και Ανδρέας Καρκαβίτσας, έγραψαν ισάριθμα βιβλία Οδοιπορικά προς Πόντον! Κλείνει η παρένθεση.

Κι ερχόμαστε τώρα, σε ένα άλλο Οδοιπορικό αυτό του συμπατριώτη μας κ. Χάρη Εφραιμίδη, ομ. Καθηγητή του Εθνικού Μετσοβείου Πολυτεχνείου με τον ποιητικό τίτλο: "Ποντιακό Όνειρο" έκδοση του Ε.Μ.Π. Αθήνα 2003. Ένα υπέροχο, όντως, βιβλίο μια πολυτελέστατη έκδοση από τις Πανεπ. Εκδόσεις του Ε.Μ.Π., ένα βιβλίο μεγάλου σχήματος. Διαβάζοντάς το έμεινα κυριολεκτικά μαγεμένος από την όλη δομή του βιβλίου: συγγραφική και διακοσμητική.

Βέβαια ο κ. Εφραιμίδης είναι άνθρωπος των θετικών επιστημών, τεχνοκράτης. Ωστόσο όμως γράφει ωραία, γλαφυρά και με πάθος για την πατρίδα των γονιών του: τον Πόντο. Το πάθος του αυτό εκδηλώνεται με την αφιέρωση του... "και στον αξέχαστο πατέρα μου Γιάννη, γιατί από μικρό παιδί με έμαθε να αγαπώ τον Πόντο και τους Ποντίους".

Στην δε εισαγωγή του εκμυστηρεύεται: "... Το "Ποντικό Όνειρο" είναι ένα μνημόσυνο, είναι ένας φόρος τιμής στους Έλληνες, που επέτισαν με το αίμα τους τη γη των προγόνων μας, για την τιμή και την ελευθερία και για να θυμίζει σε όλον τον κόσμο την καταπατημένη γη του Πόντου...".

Όλοι όσοι ξόδεψαν χρόνο, χρήμα, μελάνη και χαρτί για να καταγράψουν τις εντυπώσεις των από ταξίδια στον Πόντο μας είναι άξιοι επαίνου, διότι αφ' ενός μας οδήγησαν νοερά στα αλησμόνητα μέρη των γονιών μας και αφ' ετέρου μας γνώρισαν με τον καλύτερο τρόπο, αυτά τα μέρη!

Όλα τα παραπάνω οδοιπορικά είναι αξιόλογα και επιμελημένα, αλλά - επιτρέψτε μου την εκτίμηση - το "Ποντιακό Όνειρο" του κ. Χ. Εφραιμίδη υπερέρχει αν μη τι άλλο τεχνικώς. Ίσως διότι χορηγός της εκδόσεως του ήταν ένα Τεχνικό Ίδρυμα της χώρας: το Ε.Μ.Π.!

Όπως και νάναι όμως εντάσσεται στα βιβλία που κοσμούν την Ποντιακή Γραμματεία, γι' αυτό και το συνιστούμε ενθέρμως στους φιλαναγνώστες συμπατριώτες μας!...

Ανδρέας Ελ. Ταταρίδης
Ζάκυνθος

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Ο "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ" με χαρά θα φιλοξενεί την παρουσίαση βιβλίων και περιοδικών που αφορούν τον Πόντο.

Οι ενδιαφερόμενοι παρακαλούνται να στέλνουν ένα αντίτυπο του βιβλίου ή του περιοδικού τους για τον παραπάνω σκοπό.

Θεόδωρος Γιουρτσίν Γραμματικόπουλος: Μας ανέβασε

"Θα έλεγα στους Έλληνες να θυμούνται τις ρίζες τους, να είναι αντάξιοι της μεγάλης ιστορίας της Ελλάδας. Θα έλεγα να κάνουν την Ελλάδα περήφανη, να δουλεύουν για το καλό της, να κρατάνε ψηλά το άσβηστο ελληνικό πνεύμα"

Της Τάνιας Μυλωνά

Να μας ανεβάσουν ψηλά μας υποσχέθηκαν πολλοί. Λιγότεροι προσπάθησαν και ελάχιστοι τα κατάφεραν. Μεταξύ αυτών ο Θεόδωρος Γιουρτσίν -Γραμματικόπουλος "...Τι να πω γι' αυτόν που δεν μας ανέβασε απλώς ψηλά, αλλά μας αγκάλιασε, μας τύλιξε στη γαλανόλευκη και μας πήρε μαζί του στ' αστέρια. Όλους, ολόκληρη την Ελλάδα και μας έκανε συμμετόχους στο όνειρο του, γιατί αυτά τα όνειρα τα μεγάλα, τα δύσκολα, τα υπέροχα, μας χωράνε όλους..."

Με τα λόγια αυτά μεταξύ άλλων η Νίκη Στρατηλάτη (δημοσιογράφος και μέλος του Δ.Σ. του "Μακεδονού") αναφέρθηκε σε ειδική εκδήλωση στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, στον πρώτο Έλληνα κοσμοναύτη, τον Θεόδωρο Γιουρτσίν - Γραμματικόπουλο.

Στη λαμπρή βραδιά, η Πολιτιστική Εταιρία "Μακεδονός" τίμησε τον Έλληνα επιστήμονα και παρουσίασε τη βιογραφία του, που έγραψε ο πρόεδρος του "Μακεδονού", Δημήτρης Αλεξάνδρου, η οποία μόλις κυκλοφόρησε, από τις εκδόσεις "ΕΡΩΔΙΟΣ". Οσο για τον ίδιο, παρότι η αγαπημένη Ελλάδα, του έδωσε κάποιες φορές "πικρά φιλιά", εκείνος τη συγχωρεί και πιστεύει στην ψυχή, τη λεβεντιά και την μεγαλοσύνη της, ακόμα... Αυτό εισπράξαμε κατά τη διάρκεια της συζήτησης που είχαμε μαζί του.

Ποιες ήταν οι μύχιες σκέψεις σας όταν βρεθήκατε στο διάστημα;

Πολλές σκέψεις είχα στο μυαλό μου σε εκείνη την πιο σημαντική στιγμή της ζωής μου. Οι πρώτες σκέψεις ήταν στραμμένες στην οικογένεια μου, στους γονείς μου, στους πιο κοντινούς μου ανθρώπους, που με αγωνία και χαρά παρακολουθούσαν την αποστολή μου στο διάστημα.

Με γέμιζαν ανάμεικτα αισθήματα. Καταλάβαινα την ευτυχία τους και ταυτόχρονα και την ανησυχία τους, το φόβο τους για μένα.

Ήμουν ευτυχισμένος γιατί επιτέλους το όνειρο μου να πετάξω στο διάστημα έγινε πραγματικότητα γιατί πετούσα τόσο ψηλά όσο μπορεί να φανταστεί ο ανθρωπίνος νους, γιατί άγγιξα από κοντά τα άστρο που από μικρό παιδί με καλούσαν στο μακρινό και όμορφο ταξίδι, (και είχα μέσα μου απέραντη ευγνωμοσύνη για τη Ρωσία, που με διάλεξε και μ εμπιστεύθηκε να φέρω εις πέρας την εξαιρετικής σπουδαιότητας αποστολή).

Τα πρώτα λεπτά της πτήσης με χαρά διαπίστωσα ότι πολύ γρήγορα προσαρμόστηκα στην κατάσταση έλλειψης βαρύτητας.

Ο Θεόδωρος Γιουρτσίν - Γραμματικόπουλος με τη σύζυγό του Λαρίσα και τις κόρες του

Και αυτό σήμαινε, ότι είμαι κατάλληλος για το επάγγελμα του κοσμοναύτη, επομένως μπορώ να συνεχίσω.

Ποιο είναι το επόμενο βήμα που λαχταράτε να κάνετε ως επιστήμονας;

Έχω πολλά σχέδια. Με ενδιαφέρουν βιολογικές και γεωφυσικές έρευνες. Έδω και αρκετό καιρό συλλέγω στοιχεία για υπερδιαστημικούς σταθμούς. Πρόκειται για διαστημόπλοιο του μέλλοντος που λειτουργούν σε άλλο γεωγραφικό πλάτος. Τώρα οι διαστημικοί σταθμοί λειτουργούν στο γεωγραφικό πλάτος 51ο. Για να το καταλάβουμε αυτό πρέπει να κοιτάξουμε τη γήινη σφαίρα - βρίσκεται στις 51ο στο βορρά και 51ο στο νότο. Πιο ψηλά ή πιο χαμηλά, εμείς δεν πετάμε. Για αυτό το λόγο από το διάστημα βλέπουμε τις χώρες που βρίσκονται σε αυτό το γεωγραφικό πλάτος. Είμαι πεπεισμένος ότι την ανθρωπότητα πρέπει να ενδιαφέρει η δημιουργία του πολικού σταθμού από τον οποίο θα μπορέσουμε να πετάμε στους δυο πόλους Μόνο τότε θα μπορέσουμε να δούμε τη Γη ολόκληρη. Αυτό είναι το όνειρο μου.

Ποιος ήταν ο αγαπημένος σας ήρωας όταν ήσασταν παιδί και γιατί;

Στα παιδικά μου χρόνια διάβαζα πολύ. Και, εννοείται, ότι ήθελα να μοιάσω σε

πολλούς ήρωες. Από μικρό με ενδιέφερε το ποδόσφαιρο, το μπάσκετ. Ήθελα να είμαι καλός ποδοσφαιριστής ή μπασκετμπολίστας.

Όμως το ίνδαμμά μου ήταν ο Γιούρι Γκαγκάριν. Χάρη σε αυτόν διάλεξα το μελλοντικό μου επάγγελμα, Το κατόρθωμα του γέννησε όνειρα σε πολλά παιδιά σε όλο τον κόσμο. Ένα από αυτά ήμουν και εγώ...

Τι ονειρεύεστε για το αύριο της Ελλάδας, που σας έδωσε κάποιες φορές "πικρό φιλι";

Η Ελλάδα έχει λαμπρό παρελθόν. Είναι η κοιλίδα του παγκοσμίου πολιτισμού.

Η ανθρωπότητα χρωστάει στους προγόνους μας πολλά. Θα ήθελα τώρα και στο μέλλον κανείς στον κόσμο να μην ξεχάσει τι σημαίνει η έννοια Ελλάδα - φως, ομορφιά, σοφία, όνειρο, υπέρβαση (ΙΚαρος, Οδυσσέας, Προμηθέας).

Όμως θα ευχόμουν στην Ελλάδα, να την αγα-

πούν και να την θαυμάζουν όχι μόνο για το λαμπρό της παρελθόν αλλά και το παρόν της και το μέλλον.

Είναι χρέος των Ελλήνων πανταχού γης να γίνουν αντάξιοι των προγόνων τους. Ναι, συμφωνώ, ότι σε όλο τον κόσμο οι Έλληνες διαπρέπουν, Αλλά η ευχή μου, πείτε το όνειρο μου ως Έλληνα, είναι να διαπρέπει η σύγχρονη Ελλάδα σαν κράτος, να έχει σε όλα τα δρώμενα τη θέση που αρμόζει στην ιστορία της, στο αθάνατο ελληνικό πνεύμα. Λογού χάρη όπως έγινε τα τελευταία χρόνια που η Ελλάδα έπαιξε σημαντικό ρόλο στα πολιτικά γεγονότα όντας προεδρεύουσα χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είμαι σίγουρος ότι οι Έλληνες θα γράψουν στο μέλλον πολλές λαμπρές σελίδες. Γιατί η μοίρα μας προόρισε για να πετύχουμε.

Τι σας πικραίνει;

Δυστυχώς, με έχουν πικράνει σε αυτή τη χώρα που πάντα την είχα στην καρδιά μου και στις σκέψεις μου. Το δυσάρεστο γεγονός συνέβη πρόσφατα.

Δεν έχω σκοπό να φενικεύσω τα πράγματα και να πω ότι η Ελλάδα είναι φιλόξενη, ότι παντού και όλα είναι χάγια. Αλλά δεν μπορώ και δεν θέλω να μην αναφέρω

Ο πρώτος Έλληνας κοσμοναύτης σι' αστέρια

το δυσάρεστο για μένα και για τους Έλληνες συμβάν.

Το αεροσκάφος από την Μόσχα προσγειώθηκε στο αεροδρόμιο "Μακεδονία" και εγώ χαρούμενος περίμενα να συναντήσω τους γονείς μου, τους συγγενείς και φίλους. Όμως μόλις πάτησα το πόδι μου στη γη, πήρα μια ψυχρολουσία που δεν μπορούσα να φανταστώ ποτέ.

Οι υπάλληλοι του τελωνείου μου ζήτησαν να δείξω πόσα λεφτά έχω μαζί μου. Ρώτησαν που πάω, γιατί δεν έχω κλεισίσει ξενοδοχείο. Τους εξήγησα ότι εδώ ζουν οι γονείς μου. Με πήγαν σε ένα γραφείο για να σιγουρευτούν εάν όντως οι γονείς μου μένουν στη Θεσσαλονίκη. Δεν μπορούσα να καταλάβω τι γίνεται.

Έχω βίζα πολλαπλής εισόδου, που αποδεικνύει ότι έχω δικαίωμα να επισκεπτομαι την Ελλάδα χωρίς προβλήματα. Τους έδειξα αυτά που είχα: 200 Ευρω και 100 δολάρια. Τους φάνηκαν λίγα για την Ελλάδα. Έδειξα τη VISA κάρτα.

Μου λένε που ξέρουμε πόσα λεφτά έχετε στην κάρτα σας. Με λίγα λόγια στο αεροδρόμιο "Μακεδονία" με συνέλαβαν. Η πίκρα μου ήταν απεριγράπτη.

Μα το Θεό έχω ταξιδέψει πολύ, στις Η.Π.Α, στην Ισπανία, Γαλλία, Γερμανία, Τουρκία κ.α.

Πουθενά δεν μου συμπεριφέρθηκαν με τέτοιο τρόπο όπως εδώ -με περιφρόνηση και χλευασμό. Δεν πειράζει Εγώ δεν κρατάω κακία, εγώ τους συγχωρώ. Και υποστηρίζω ότι οι απλοί Έλληνες είναι φιλόξενοι και καλόψυχοι.

Ποια είναι η φιλοσοφία που διέπει τη ζωή σας;

Οι γονείς μου με έμαθαν να αγαπώ και να σέβομαι τους ανθρώπους ανεξάρτητα από την κοινωνική τους θέση, χρώμα και θρησκεία.

Η στάση μου στη ζωή απορρέει από το γνωμικό των αρχαίων Ελλήνων και από χριστιανικές αξίες: Να μην κάνεις αυτό στους άλλους που δεν ήθελες να κάνουν σε σένα, άπλωσε τη χείρα βοήθειας σε ανθρώπους που την έχουν ανάγκη, Η βασική φιλοσοφία στην προσωπική μου ζωή αφορά τα παιδιά μου και τους γονείς.

Θα κάνω τα πάντα για να δώσω στα παιδιά μου όλα τα εφόδια για να γίνουν έντιμοι μορφωμένοι άνθρωποι. Αγαπώ τους συγγενείς, τους φίλους, τους ανθρώπους,

"Η ύπαρξη του Θεού η επικοινωνία μαζί του δεν εξαρτάται από την απόσταση. Ο Θεός είναι μέσα μου όπου και αν βρίσκομαι.

Οι σχέσεις μου με το Θεό είναι πολύ προσωπικές, πολύ βαθιές, ιδιαίτερες. Τον έχω πάντα στην καρδιά μου".

γνωστούς και άγνωστους.

Αισθανθήκατε να επικοινωνείτε καλύτερα με το Θεό στο διάστημα;

Η κοινή αμερικανορωσική αποστολή που πέταξε στο διάστημα με το διαστημικό λεωφορείο ΑΤΛΑΝΤΙΣ: Σ. Μάγκνους, Ντ. Βούλφ, Π. Μελρόι, Ντ. Εσμπι, Π. Σέλλερς και Θ. Γιουρτσίν Γραμματικόπουλος

Η ύπαρξη του Θεού η επικοινωνία μαζί του δεν εξαρτάται από την απόσταση. Ο Θεός είναι μέσα μου όπου και αν βρίσκομαι. Οι σχέσεις μου με το Θεό είναι πολύ προσωπικές, πολύ βαθιές, ιδιαίτερες. Τον έχω πάντα στην καρδιά μου.

Πιστεύετε στην ύπαρξη εξωγήινης ζωής;

Ο πλανήτης μας, η Γη είναι τόσο μικρή

και εύθραυστη. Γύρω της πολλά αστερία και πολλοί άλλοι πλανήτες.

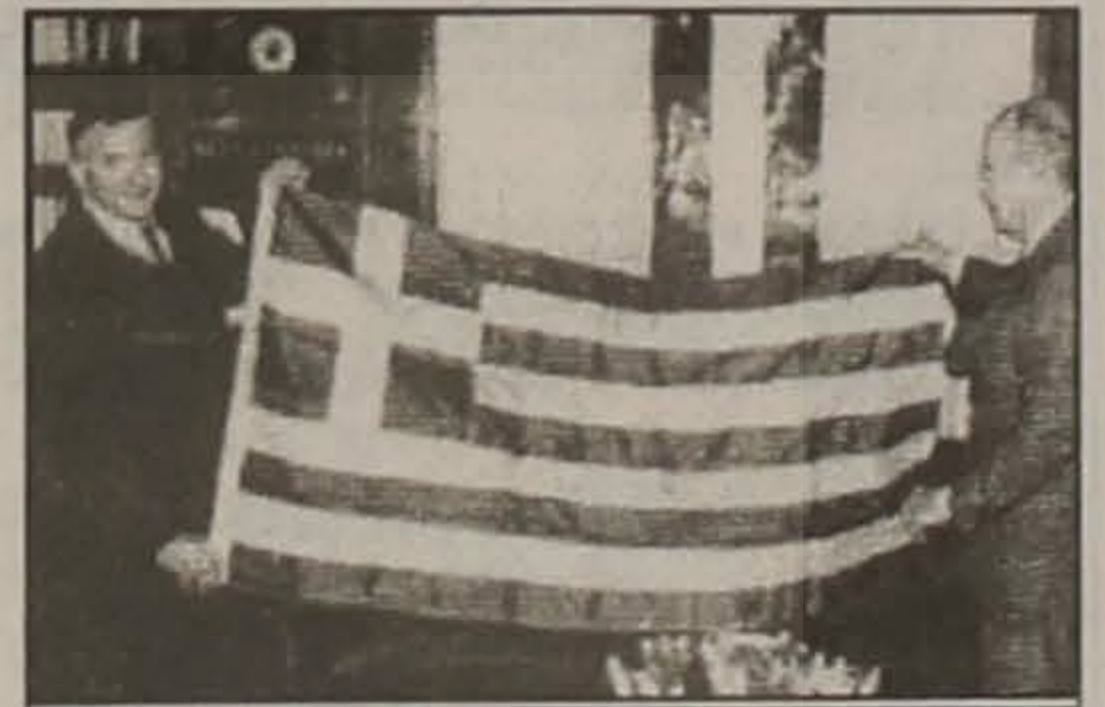
Σίγουρα, κόπου πολύ κοντά στη γη και πολύ μακριά απ αυτήν υπάρχει ζωή, απλά εμείς δεν την βλέπουμε και δεν έχουμε αποδείξεις. Δεν είμαστε μόνοι στο σύμπαν. Απλά η ανθρωπότητα ακόμα δεν κατάφερε να ανακαλύψει τους γείτονες της ακόμα δεν έχει τέτοιες δυνατότητες.

Πιστεύω ότι κάποτε οι νέες γενιές των Ικάρων θα βρουν τρόπους και δρόμους επικοινωνίας με άλλες υπάρξεις του σύμπαντος. Και δυστυχώς δεν θα είμαι εγώ από αυτούς που θα το κάνουν.

Ποιες προσωπικότητες (ελλήνων ή ξένων) θαυμάζετε και γιατί;

Τον Σωκράτη και τον Αριστοτέλη. Αυτοί οι δύο έβαλαν τους θεμέλιους λίθους στην παγκόσμια σκέψη, αυτοί οι Αρχαίοι Έλληνες πρώτοι άνοιξαν δρόμους στους οποίους και τώρα βηματίζει η ανθρωπότητα.

Από τους συγχρόνους θαυμάζω τον

Ο Έλληνας κοσμοναύτης παραδίδει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Στεφανόπουλο τη σημαία που πήρε μαζί του στο διάστημα

απεραντοσύνη, μετά ψάχνεις την Ευρώπη, Αφρική, την Αμερική, Υστερα αρχίζεις και αναζητάς τη γενέτειρά σου, τη Μούρη Θάλασσα, το Μπατουμι (Βατούμι), τη Ρωσία και την Ελλάδα, τις πατρίδες μου, τη Θεσσαλονίκη, που είναι οι γονείς μου, Τρεις φορές περάσαμε πάνω από τη Θεσσαλονίκη και τις τρεις φορές είχε πολλά σύννεφα.

Όμως από ψηλά είδα την πόλη που γεννήθηκα και μεγάλωσα - το Μπατουμι. Βλέπαμε και την Ελλάδα, με τα βουνά της, τα νησιά και τα πελάγη. Και τότε σκέφθηκα ότι η ίδια η φύση της Ελλάδας βάζει το σημάδι της στους Έλληνες, ορίζει τον χαρακτήρα τους - η μυστηριώδης και όμορφη γη, τα απρόσιτα βουνά που καλούν να τα ερευνησεις, να φτάσεις στις κορυφές -περήφανοι Έλληνες, όμορφοι οι Έλληνες σαν τα βουνά, σαν οι γαλάζιες θάλασσες, διαφορετικοί οι Έλληνες σαν τα βουνό, σαν οι γαλάζιες θάλασσες, διαφορετικοί οι Έλληνες σαν τα αναρίθμητα τα νησιά της Ελλάδας.

Ολοκληρώνοντας, τι ελπίζετε για το "αύριο" του κόσμου μας, κ. Γραμματικόπουλε;

Ο κόσμος είναι το σπίτι μας, δικό μου, δικό σας. Και όλοι μας πρέπει να έχουμε τα η γη μας σαν κοινό μας σπίτι οπού η μοίρα μας έφερε να ζήσουμε, να δημιουργούμε και μεγαλώνουμε παιδιά.

Έχω βαθιά πεποίθηση ότι ο άνθρωπος δεν πρέπει να κάνει κακό στο ίδιο το σπίτι του, να το καταστρέφει, να το γκρεμίζει. Αυτό που δίνουμε αυτό θα πάρουμε. Δεν μπορούμε να βλάψουμε τον ίδιο τον εαυτό μας.

Το κακό θα επιστρέψει σε μας, στα παιδιά μας, το ίδιο και το καλό. Οσο γρήγορα το καταλάβουμε τόσο το καλύτερο, Ελπίζω ότι θα το καταλάβουμε εγκαίρως...

Σημ. "Αργοναύτη":

Θερμά ευχαριστούμε τον αγαπητό μας συνεργάτη κ. Γιώργο Χιονίδη για την παραχώρηση του δημοσιεύματος από το προσωπικό του αρχείο.

Η Εύξεινος Λέσχη Βέροιας συγχαίρει τον Γ. Μελετίδη

ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΟΥ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

Αξιότιμε κύριε Μελετίδη
Η σημαντική προσφορά σου ως πνευματικού ανθρώπου είναι πλέον γνωστή και πέραν της τοπικής μας κοινωνίας.

Η Εύξεινος Λέσχη Βέροιας, της οποίας είσαι σημαίνον μέλος, χρόνια τώρα, παρακολουθεί με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και ικανοποίηση την ανυστερόβουλη αυτή συγγραφική δραστηριότητα.

Αλλά και κάθε συνετός πολίτης αισθάνεται την ίδια ικανοποίηση και προσδοκά την επίσημη προβολή του έργου σου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ευξείνου Λέσχης νιώθει την ηθική υποχρέωση να εκφράσει και δημόσια τα θερμά του συγχαρητήρια για τη νέα σου επιτυχία.

Το βιβλίο σου γύρω από την ιστορία του Συνοικισμού της Καλλιθέας μας εντυπωσίασε. Ένας τέτοιος συνοικισμός το άξιζε πραγματικά.

Ο Μορφωτικός Σύλλογος "Η Καλλιθέα" με απόφαση του οποίου εκδόθηκε το βιβλίο άρχισε την πολιτιστική του δραστηριότητα το 1979. Η σημερινή Διοίκηση συνεχίζει με επιτυχία το σημαντικό έργο των προκατόχων.

Έχοντας την πεποίθηση ότι η προσφορά σου στα κοινά δεν σταματά εδώ ευχόμαστε ολόψυχα με υγεία να συνεχίσεις το έργο σου.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση
Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος - Γιάννης Μιχαηλίδης
Ο Γ. Γραμματέας - Μιχάλης Γερασιμίδης

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΚΕ ΣΤΗ ΝΑΟΥΣΑ Η "Ειρήνη" του Αριστοφάνη στα ποντιακά από την Λέσχη Ποντίων Αριδαίας

Στο δημοτικό θέατρο Νάουσας, την περασμένη Κυριακή, παρουσίασε η Εύξεινος Λέσχη Ποντίων Αριδαίας το έργο του Αριστοφάνη "Ειρήνη" σε σκηνοθεσία Γιάννη Καλαϊτζόγλου.

Οι ερμηνείες των ρόλων ήταν στην ποντιακή διάλεκτο. Βέβαια, οι συντελεστές της παράστασης είχαν προνοήσει για όλους όσους δεν γνωρίζουν την διάλεκτο να ενημερώσουν το κοινό για την ιστορία και τα γεγονότα που διαδραματίζονται στο έργο.

Οι ερασιτέχνες ηθοποιοί και ιδιαίτερα ο πρωταγωνιστής κ. Καλαϊτζόγλου, κατάφεραν να μεταδώσουν την ουσία του έργου, έχοντας την διάθεση και την θέληση που απαιτεί ένα δύσκολο εγχείρημα.

Τέτοιες προσπάθειες χρειάζονται την επιβράβευση όλων. Την παράσταση παρακολούθησαν νομαρχιακός σύμβουλος κ. Μπίλης και ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου κ. Παπαστόικας.

Μαρία Καραγιάννη
Αναδημοσίευση: "ΛΑΟΣ", 10-12-2003

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗ

Πριν από σαράντα μέρες άφησε τα εγκόσμια ο Κώστας Χριστοδουλίδης, ίνας πιστός φίλος της Ευξείνου Λέσχης ευρύτατα γνωστός στην τοπική κοινωνία.

Οι περισσότεροι ήξεραν τον καταξιωμένο λειτουργό της παιδείας. Λίγοι γνώρισαν όλα τα ψυχικά του χαρίσματα. Ο Κώστας είδε το φως της ημέρας όταν οι ξεριζωμένοι Έλληνες του Πόντου έδιναν ακόμα τη μάχη της επιβίωσης. Πέρασε τα νεανικά του χρόνια σε μια ταραγμένη για τη χώρα μας περίοδο. Γεύτηκε το πικρό ποτήρι της βιοπάλης, αγωνίστηκε πόνεσε και όμως ανέβηκε τον Γολγοθά δίχως να χάσει τον βηματισμό του. Ποτέ δεν ακολούθησε τον εύκολο δρόμο του συμβιβασμού. Διάλεγε πάντοτε το δύσβατο μονοπάτι των αιώνιων αξιών. Μέσα από το φθοροποιό καμίνι της σκληρής πραγματικότητας, μέσα από τις τόσες κακές εμπειρίες βγήκε πιο δυναμικός, πιο συνετός και πιο ευαίσθητος. Πάντα γελαστός, αισιόδοξος, γεμάτος ζωή, είχε το σπάνιο χάρισμα να κερδίζει την αγάπη και την εκτίμηση των ανθρώπων. Ευχάριστος στην παρέα, ανοιχτόκαρδος, κοντά του ένιωθε κανείς τη ζεστασιά της εγκάρδιας υποδοχής και όλο το πηγαίο μεγαλείο της ανυπόκριτης, της ανυστερόβουλης φιλίας. Αυτές οι μνήμες κάνουν τον πόνο μας πιο μεγάλο, τον κάνουν πιο οδυνηρό. Τα μέλη της ευρύτερης οικογένειας μαζί με την τραγική μάνα κλαίει απαρηγόρητα. Τον λάτρευαν γιατί ήταν τόσο γλυκός μαζί τους. Η μοίρα του στέρησε το δικαίωμα να γευτεί όλες τις χαρές της τρίτης ηλικίας, ύστερα μάλιστα από ένα τόσο υπεύθυνο και κοπιώδες λειτούργημα. Ο Κώστας τίμησε τον κλάδο των εκπαιδευτικών, ήταν ιδανικός δάσκαλος. Μέσα από τις εμπειρίες, μέσα από τις δυσκολίες της παιδικής του ηλικίας βίωσε τα προβλήματα των νέων. Δεν είχε την νοοτροπία του τιμωρού. Ήταν ο φίλος, ο πατέρας, ο συμπαραστάτης τους. Έδωσε με συνέπεια σε στρατιές μαθητών τις άπειρες γνώσεις του. Και όλα αυτά μέσα και μόνο μέσα στην τάξη.

Έφυγε από κοντά μας αλλά η μνήμη του θα παραμένει ολοζώντανη γιατί ένας ήταν ο Κώστας. Γιατί το πέρασμα του από τη ζωή άφησε κάτι πολύ σημαντικό. Αφησε το άρωμα της ανθρωπιάς και μια πολύτιμη προσφορά για ένα καλύτερο αύριο. Έφυγε αλλά θα είναι πάντα ανάμεσα μας γιατί ο θάνατος δεν θάβει τα σύμβολα.

Αιώνια του η μνήμη
Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος Γιάννης Μιχαηλίδης
Ο Γ. Γραμματέας Μιχάλης Γερασιμίδης

Ξεφυλλίζοντας το περιοδικό "Επιθεώρησις" Τραπεζούντας

Του δημοσιογράφου Πάνου Καϊσιδή

ΘΑ ΦΥΓΟΥΜΕ με αυτό το σημείωμα μας από την εφημερίδα "Εποχή" της Τραπεζούντας, για να εντρυφήσουμε για λίγο στις κιτρινωμένες από την πολυκαιρία σελίδες του δεκαπενθήμερου περιοδικού, επίσης της Τραπεζούντας, "Επιθεώρησις", που έβγαζαν από το 1910 έως το 1919οι Μιχαηλίδης και Συμεωνίδης (εκδότες) και Φίλων Κτενίδης (διευθυντής - διαχειριστής). Πρόκειται για περιοδικό ποικίλης ύλης που, αντίθετα με τις τότε εκδιδόμενες εφημερίδες, είναι εικονογραφημένο! Υπάρχουν σχέδια αλλά και φωτογραφίες, όπως του λάβαρου του οποίου ανύψωσε ο Παλαιών Πατρών Γερμανός κατά την κήρυξη της επανάστασης του 1821, "Γυναικός της Σιβυλλίας" (της Σεβίλλης Ισπανίας) του "πρίγκηπος Σεμπαχετίν Βέη" κ.ά.

Αξιοσημείωτα είναι τα ενδιαφέροντα της εποχής εκείνης, όπως προκύπτουν από τα περιεχόμενα του περιοδικού. Πρώτο θέμα του πρώτου τεύχους είναι "Η έλιξ των αεροπλάνων" που γράφει ο μηχανικός θ. Π. Θεοφύλακτος. "Ως γνωστόν", αρχίζει το κείμενο, "από τίνος μέγας θόρυβος γίνεται εν τω ευρωπαϊκώ τύπω δια την τελειοποίησιν των αεροπλάνων, ων η εγκαθίδρυσις κέκληται να παράσχη πολλάς εκδουλεύσεις εις τους όρους της συγκοινωνίας. Εξετάζεται δε η χρήση αυτών και υπό κοινωνιολογικών έποψιν και αυτο στρατιωτικήν. Επειδή δε πολλά αεροπλάνα εθρυσθησαν ένεκα μη αντοχής των οργάνων του μηχανισμού εις συνεχή αιώρησιν, οι επί τούτω ταχθεντες καταγίνονται εις την εφεύρεσιν συστημάτων τελειότερων, όπως διαφύγωσιν απότομους πτώσεις και ρήξεις. Προς τούτο λίαν επίκαιρον θεωρούσι την αντικατάστασιν της μεταλλίνου έλλικου υπό ξύλινου". Τα άλλα θέματα του ίδιου τεύχους είναι: "Τραπεζούς, η αυτοκρατορική πόλις εν τη ποντική ακτή", αυτό γερμανικό κείμενο δοσμένο στα ελληνικά από τον πρώην γυμνασιάρχη Ελ. Τρ. Κούση, "Η εθνική εορτή των Ελλήνων 25η Μαρτίου" χωρίς το όνομα του συγγραφέα, μετάφραση ενός κομματιού αφηγήματος του Ρουί Μπλας με τίτλο "Στερνοί στίχοι", "Γλωσσολογικά" γραμμένα από τον Φ(ίλων) Κ(τενίδη), το δίηγημα του Νίκου, Καπετανίδη (Σίσυφου) "Χωρίς αγάπην" βαθιά επηρεασμένο από τους Γάλλους ρομαντικούς, το ποίημα του Φ. Κτενίδη, "Σαν τραγουδής", η πρώτη συνέχεια από την "ισπανική μυθιστορία" με τίτλο, "Δον Πέτρος", "Η κατάχρησις εν τη εικονογραφία" του Πωλ Μπρουλαί. "Η χρησιμότης του εμπορίου" ένα κείμενο σε συνέχειες, "Γυνή - κόρη - αγάπη" του Φ. Κτενίδη, Ανάμικτα, αινίγματα, λογογρίφοι κλπ.